

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. júna 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **J. N.**, pre pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 a § 222 ods. 1 a trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 o dovolaní obvineného zo dňa 7. marca 2008 proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. februára 2008, sp. zn. 3 To 36/2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného **J. N.**
sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Lučenec rozsudkom zo dňa 25. apríla 2006, sp. zn. 2 T 16/2006, uznal obvineného **J. N.** za vinného z pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 a § 222 ods. 1 a trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, za čo mu uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky a trest zákazu vedenia motorového vozidla v trvaní 5 (päť) rokov.

Obvinený J. N. bol rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 26. apríla 2007, sp. zn. 3 T 13/2007, uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona. Súd v zmysle § 44 Tr. zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu, lebo považoval trest uložený vyššie uvedeným rozsudkom vo výmere 2 (dva) roky s podmiennečným odkladom výkonu na 4 (štyri) roky a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 5 (päť) rokov na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Okresný súd Lučenec uznesením zo dňa 4. decembra 2007, sp. zn. 2 T 16/2006, vyslovil, že podmiennečne odsúdený J. N. sa v skúšobnej dobe, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Lučenec pod sp. zn. 2 T 16/06, zo dňa 25. apríla 2006 neosvedčil a súd zároveň nariadil nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podanej sťažnosti obvineným uznesením zo dňa 13. februára 2008, sp. zn. 3 To 36/2008, zamietol sťažnosť obvineného ako nedôvodnú.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dňa 7. marca 2008 dovolanie. V jeho dôvodoch spochybňoval správnosť rozhodnutia tak okresného ako aj krajského súdu, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a považoval rozhodnutia za nezákonné. Argumentoval v podstate tým, že aj keď sa dopustil úmyselného prečinu v súdom stanovenej skúšobnej dobe, práve pre neuloženie ďalšieho trestu mu nemal byť nariadený nepodmiennečný trest odňatia slobody. Dostatočným trestom bol trest podmiennečný a nie nepodmiennečný. Skúšobná doba teda nezačala plynúť právoplatnosťou pôvodného rozsudku, ale až právoplatnosťou neskoršieho rozsudku, ktorým sa upustilo od uloženia ďalšieho trestu.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako aj Okresného súdu Lučenec zrušil a obvineného prepustil na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo síce podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.).

Dovolací súd predtým ako pristúpi k hodnoteniu relevantnosti dovolacích námietok, musí ako predbežnú otázku skúmať splnenie formálnych podmienok na podanie dovolania. Jednou z nich je aj prípustný predmet dovolania, t.j. rozhodnutie, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Podľa ustanovenia § 368 ods. 1 Tr. por. možno podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Pojem „vec právoplatne skončená“ Trestný poriadok žiadnym spôsobom nedefinuje. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno za rozhodnutie, ktorým bola vec právoplatne skončená považovať také rozhodnutie, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006, uverejnené v zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 19, ročník 2007). Dovoláním teda možno napadnúť rozhodnutie vo veci samej, ktorými sú

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie súdu o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v obmedzenom rozsahu – § 334 ods. 4 Tr. poriadku;

9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1 až 7.

Vzhľadom na vyššie uvedený výklad ustanovenia § 368 ods. 1 Tr. por. je evidentné, že dovolanie obvineného J. N. smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nemožno podať a preto musel Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 Tr. por., použijúc uvedené ustanovenie analogicky, pretože neupravuje výslovne dôvod odmietnutia, ak je toto neprípustné.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 4. júna 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: